

ת"פ 42219/01/17 - מדינת ישראל נגד עומר ג'קי ז'אן מסון

ת"פ 42219-01-17
09 מאי 2017

בית משפט השלום קריית גת
בשבתו בבית משפט השלום באשקלון

בפני: כב' השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

עומר ג'קי ז'אן מסון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עמית חומרי

ב"כ הנאשם - עו"ד אורלי אמוץ ממשרד עו"ד אהוד בן יהודה

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ב. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ג. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 11.1.17, בסמוך לשעה 21:00, עת חזרו הנאשם והמתלוננת מבילוי, החל וויכוח במהלך הנסיעה לבית המתלוננת.

לפני הגעתם לכניסה לאשקלון תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחנק אותה באמצעות מרפקו.

עמוד 1

בהמשך, לאחר שהגיעו הנאשם והמתלוננת לדירת עת היו במיטה תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בה בגפה וברגלה.

בהמשך, התקשרה המתלוננת לחבר בשם נ, הנאשם לקח את הטלפון מידה תקף אותה בכך שמשך בשערות ראשה והחזיק חזק בידיה.

בהמשך, איים הנאשם בפגיעה בחיי המתלוננת בכך שצעק: "אני ארצח אותה".

בהמשך, ביקשה המתלוננת את הטלפון בחזרה, הנאשם סרב ליתן לה אותו.

באותן הנסיבות, לקחה המתלוננת את הטלפון מהנאשם, הנאשם הוציא סכין ממגירת המטבח ותוך כדי שהמתלוננת מנסה לברוח איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאחז בסכין וצעק: " תראי מה את עושה לי אני ארצח אותך".

בהמשך ותוך שהנאשם מניף את הסכין עשה חור בקיר עם הסכין.

טיעוני הצדדים:

3. ב"כ המאשימה עתר להטלת ענישה בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי קנס והתחייבות.

בטיעוניו הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, לחומרת העבירות והאירוע שהיה אירוע מתמשך בו נעשה אף שימוש בסכין.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה בעבירות איום נע בין מאסר מותנה עד לשנת מאסר בפועל, גם לנעדרי עבר פלילי, בעברות של תקיפה סתם נע מתחם הענישה בין מאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר.

לטענתו, לאור ריבוי המקרים מתחם הענישה איננו יכול להיות פחות מ-6 חודשי מאסר אשר יוכלו וירוצו בעבודות שירות ככל שהנאשם ימצא מתאים לכך, בנוסף ישנו צורך בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסרים מותנים והתחייבות לצד עישה כלכלית שאף היא תהווה ענישה מוחשית.

4. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה.

עוד ביקש להפנות לסעיפי האישום המהווים עבירות מהרף הנמוך. מה גם שלא נגרמו למתלוננת חבלות והשימוש בסכין נעשה אל עבר קיר בחדר.

לטענת צריך לתת משקל להודיה של הנאשם, לחרטה ולנסיבות המקרה.

כשאלה פני הדברים סבר ב"כ הנאשם כי ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

דין:

5. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

6. כתב האישום מתאר אירוע אחד ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש אחד הולם לאירוע.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו הזכות לשלמות הגוף, לשלווה, לשקט הנפשי ולביטחון האישי.

9. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה שהפגיעה בעבירת האלימות הינה ברף הבינוני, הנאשם חנק את המתלוננת באמצעות מרפקו, לאחר מכן תקף אותה בגופה וברגלה, בנוסף לקח לה את הטלפון משך בשערות ראשה והחזיקה חזק בידיה.

בעבירת האיומים הרי שהפגיעה בערך המוגן הינו ברף יחסית גבוהה, הנאשם איים על המתלוננת בפגיעה בה וצעק אני ארצח אותה, בהמשך הוציא סכין ותוך שהמתלוננת מנסה לברוח ממנו איים עליה ואמר תראי מה את עושה לי אני ארצח אותך, מיד ובהמשך עשה חור בקיר עם הסכין.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. **בת"פ (ב"ש) 33580-06-13 מדינת ישראל נ' מנגסטו (1.7.13)**, הורשע בביצוע עבירת תקיפה, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים. הנאשם, שהגיע למרכז הקליטה, תקף את המתלונן, שהיה מתנדב במרכז הקליטה.

ב. **בע"פ (מח' ת"א) 51999-12-12 אבו עסבה נ' מדינת ישראל (18.3.13)**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, ונדון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ג. **בת"פ (י-ם) 6307-10-10 מדינת ישראל נ' מנלון (3.2.13)**, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם ובשתי עבירות איומים, ונדון למאסר בפועל למשך 4 חודשים.

ד. **בת"פ (רמ') 30880-04-10 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (28.5.13)**, הורשע הנאשם, במסגרת

עמוד 3

הסדר טיעון, בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים, ונגזרו עליו 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ה. **בת"פ (ת"א) 9967-07-11 מדינת ישראל נ' דדוש (15.11.12)**, הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת איומים ובעבירה של תקיפה סתם, ונדון לעונש מאסר על תנאי.

ו. **בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 53794-06-13 מימון נ' מדינת ישראל (15.9.13)**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם, כאשר גידף את המתלונן והכהו באמצעות צינור פלסטיק. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ז. **בת"פ (אשד') 53309-06-11 מדינת ישראל נ' שרים (16.6.13)**, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם ובאיומים, ונגזר עליו עונש מאסר על תנאי.

ח. **בת"פ (נת') 4328-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני (19.6.13)**, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה, כאשר תפס בגרונה של סבתו כתגובה על כך שביקשה ממנו להפסיק לעשן, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים.

ט. **בת"פ (רמ') 28150-05-11 מדינת ישראל נ' אלמגור (28.1.13)**, הורשע הנאשם, בשני אישומים, בביצוע עבירה של תקיפה סתם ובעבירה של איומים, ונדון ל-3 מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

י. **בת"פ (רמלה) 3330-04-11 מדינת ישראל נ' אל צראיעה (10.8.11)**, הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה סתם ועבירת איומים על הנאשם הוטל עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנאשם נהג באלימות מתמשכת כלפי המתלוננת, נזק שהיה עשוי להיות משמעותי.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; חור בקיר בדירתה של המתלוננת.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; העבירה כלפי המתלוננת נעבירה ללא סיבה של ממש, נראה כי הסיבה למעשיו של הנאשם טמונה בקשייו לשלוט בכעסיו.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג'**), סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירת האיומים, ועבירת התקיפה בנסיבות המקרה דנן הינו החל ממאסר על תנאי וכלה במאסר בפועל למשך תשעה חודשים.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרא או לקולא.

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

(סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות גילו -** מדובר בנאשם צעיר בגילו, שיכול ואינו עדיין מגובש, עונש מאסר יפגע בפרנסתו. זאת בשים לב לעובדה כי מאז האירוע שווה בתנאים מגבילים.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** עקב גילו הצעיר של הנאשם הרי שהפגיעה במשפחתו תפגע בעיקרו מהפן הכלכלי.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם למעשיו-** הייתה מלאה, יש לזקוף לקולא את הודאת הנאשם באשמה.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם-** לנאשם הרשעות קודמות בגין אף ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל.

15. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לפסיקה הנוהגת, סבורני כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש מאסר של מספר חודשים אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה כלכלית וענישה צופה פני עתיד.

16. אשר על-כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו.

עבודות השירות תתבצענה עפ"י הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 7.6.17 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר-שבע.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בדרישות הממונה, עונש המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריה.

ב. 6 חודשי מאסר לבל יעבור הנאשם במשך שלוש השנים מהיום, עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות עבירת איומים.

ד. פיצוי כספי למתלוננת (ע"ת 1) בסך 2500 ₪.

הפיצוי הכספי ילקח מכספי הפיקדון שהופקדו בתיק המ"מ.

היתרה תועבר לידי ב"כ הנאשם עו"ד אהוד בן יהודה.

זכות ערעור כחוק.

הסכין תושמד.

**ניתנה והודעה היום י"ג אייר תשע"ז,
09/05/2017 במעמד הנוכחים.
טל לחיאני שהם , שופטת**